

СИМПОЗИУМ ДОКУМЕНТАЦІЙНИХ ТА АРХІВНИХ ПРОЄКТІВ
4-6 ЧЕРВНЯ 2026, ЛЬВІВ

SYMPOSIUM FOR DOCUMENTATION AND ARCHIVING INITIATIVES
JUNE 4-6, 2026, LVIV

НАЙБІЛЬШ ДОКУМЕНТОВАНА ВІЙНА: THE MOST DOCUMENTED WAR:

ПОЛІФОНІЯ ОПОВІДЕЙ | POLYPHONY OF STORIES

8:30–9:30

РЕЄСТРАЦІЯ, ВІТАЛЬНА КАВА
REGISTRATION, WELCOME COFFEE

9:30–10:00

ВІТАННЯ
GREETINGS**Модераторка**
Moderator**Софія Дяк**
Sofia DyakЦентр міської історії
Center for Urban History**Саша Довжик**
Sasha DovzhykINDEX: Інститут документування і взаємодії
INDEX: Institute for Documentation and Exchange**Ірина Клименко**
Iryna KlymenkoДослідницький Центр Україна / Фонд Макса Вебера
Research Centre Ukraine / Max Weber Foundation**Кетрін Янг'єр**
Katherine YoungerІнститут гуманітарних наук; Університет Глазго
Institute for Human Sciences; University of Glasgow

10:00–12:00

ТРАЕКТОРІЇ ВОЄН ТА ПОВОЄННЯ
TRAJECTORIES OF WAR AND ITS AFTERMATH

Що настає після війни? Нинішнє розуміння воєнних досвідів сформоване очікуваннями післявоєнних реалій. Документаційні ініціативи часто орієнтовані на повоєнне майбутнє, аби сприяти встановленню справедливості, вшануванню пам'яті та здійсненню реконструкції. Наративи про минулі війни сформували наші бачення післявоєнних процесів; що ж при цьому залишається непоміченим? Ця панельна дискусія спирається на різні часові та географічні рамки — деякі з них знайомі, інші — менш. Ці знання допомагають придивитися до траєкторій розгортань та закінчень воєн, а також до далеко нелінійних відносин між війною та післявоєнням.

What comes after war? How we understand wartime experiences in the present is shaped by expectations of what the postwar might bring. Documentation work is often oriented toward that postwar future, hoping to serve justice, reconstruction, or commemoration. Consolidated narratives of certain past wars hone our postwar lens; what thus remains unseen? This panel draws on a multitude of temporalities and geographies — some familiar, others less so — to consider how wars unfold and end and the far-from-linear relationship between war and postwar.

Модераторка
Moderator**Кетрін Янг'єр**
Katherine YoungerІнститут гуманітарних наук; Університет Глазго
Institute for Human Sciences; University of Glasgow**Ягода Вежейська**
Jagoda WierzejskaВаршавський університет
University of Warsaw**Наталія Гладкова**
Nataliia Gladkova"Український архів", "Mnemonic"
Ukrainian Archive, Mnemonic**Іштван Рев**
István RévАрхів відкритої спільноти імені Блінкена
Blinken Open Society Archives**Ірина Склокіна**
Iryna SklokinaЦентр міської історії
Center for Urban History

12:00–12:30

ПЕРЕРВА НА КАВУ
COFFEE BREAK

12:30–14:30

ВЛАДА ГОВОРИТИ: НАРАТИВИ Й АУДИТОРІЇ THE POWER TO SPEAK: NARRATIVES AND AUDIENCES

Мова не існує у вакуумі: суспільство та політичний контекст, в якому ми говоримо, змінюють значення діалогу чи критики. Іноді ми звертаємось до поінформованої, небайдужої аудиторії, іноді – формулюємо втручання. Іноді влада намагається нас інструменталізувати; іноді ми висловлюємось, щоб кинути виклик статусу-кво. У цій панелі ми розмірковуємо над такими питаннями, як підвищення обізнаності, культурна дипломатія, пропаганда та контрпропаганда: різноманітні зусилля й інструменти впливу на громадську думку. Ми досліджуємо різних акторів та їхні підходи до інакودумства, плюралізму, сек'юритизації публічного дискурсу, спроб залучати й інформувати аудиторію у воєнний час, включно з гібридною війною.

Language does not exist in a vacuum: the society and political context in which we speak shape what dialogue or criticism might mean, and what counts appropriate critique. Sometimes we speak to informed, sympathetic audiences, other times we articulate interventions. Sometimes those in power attempt to instrumentalize us; sometimes we speak out to challenge the status quo. In this panel, we reflect on issues like awareness raising, cultural diplomacy, propaganda, and counter-propaganda: diverse efforts and tools for influencing public opinion. We explore different actors and their approaches towards dissent, pluralism, the securitisation of public discourse, attempts to engage and inform audiences in wartime contexts, including hybrid war.

Модераторка
Moderator

Діана Воннак
Diána Vonnák

Інститут етнології Чеської академії наук
Institute of Ethnology, Czech Academy of Sciences

Антон Дробович
Anton Drobovych

Київська школа економіки
Kyiv School of Economics

Болдіжар Дьйорі
Boldizsár Győri

Незалежний журналіст
Freelance journalist

Софія Ниблом
Sofia Nyblom

Письменниця, незалежна дослідниця
Writer, independent researcher

Анастасія Роді
Anastasia Rodi

Берлінський університет імені Гумбольдта
Humboldt University of Berlin

14:30–15:30

ОБІД LUNCH

15:30–17:30

ВІД МОГО ІМЕНІ: ІСТОРІЇ ТИХ, ХТО НЕ МОЖЕ РОЗПОВІСТИ ПРО СЕБЕ ON MY BEHALF: STORIES OF THOSE WHO CANNOT SPEAK FOR THEMSELVES

У поліфонії оповідей про війну є голоси тих, хто не може про себе розповісти. Це історії депортованих людей, загиблих військових і цивільних, мешканців окупованих територій, людей у місцях несвободи, а також тих, чиє життя змінила війна, але хто не має можливості самостійно оприятити свій досвід. Це теж оповіді про природу, тварин і рослини. Як говорити про втрату, насильство та окупацію, не наражаючи людей на небезпеку, та водночас зробити їх почутими? Як знайти мову, що дозволяє зберегти зв'язок із ними? У цій розмові дослідники, митці, які збирають свідчення й документують злочини, говорять про пам'ять інших.

Amid the polyphony of war narratives, there are voices that belong to those who cannot speak for themselves. These include deported people, fallen soldiers and civilians, residents of occupied territories, people held in places of detention, and those whose lives the war has transformed but who cannot give shape to their own experience, or have no means to do so. They also include nature, animals, plants. How do we speak about loss, violence, and occupation without exposing people to danger, while still making them heard? How do we find a language that keeps us connected to them? In this conversation, researchers and artists who gather testimonies and document atrocities speak about holding the memory of others.

Модераторка
Moderator

Олеся Яремчук
Olesya Yaremchuk

INDEX: Інститут документування і взаємодії
INDEX: Institute for Documentation and Exchange

Барбора Гунчовська
Barbora Hunčovská

Інститут археології Чеської академії наук
Institute of Archaeology, Czech Academy of Sciences

Владислав Єгоров
Vladyslav Yehorov

"Україна без тортур"
Ukraine Without Torture

Михайло Палінчак
Mukhaylo Palinchak

Незалежний фотограф
Independent photographer

Ірина Стратієнко
Iryna Stratiienko

Дослідниця-фрілансерка
Freelance researcher

10:00–12:00

НЕВИМОВЛЕНЕ У НАРАТИВНОМУ ЛАНДШАФТІ
THE UNSPOKEN IN THE NARRATIVE SPACE

Потреба убезпечитись чи убезпечити у війні змушує ставитись до чужих чи власних слів набагато уважніше, ніж до того. Відмова свідчити набуває нового значення, а мовчання — перетворюється на найбільш промовистий акт. На цій панелі, зібраній навколо непроговореності, мовчання та замовчування, невимовності та німоти, говоримо про важливість збереження багатоголосся. Міркуємо разом над питаннями про те, що в наскрізь документованій, здавалось би, війні залишається (само)цензурованим, пропущеним. Як звіряти годинники, зберігаючи різний досвід, та як евфемізм "не на часі" поглиблює нездатність говорити?

The need to protect oneself or others propels us to exercise caution with both one's own and others' words in wartime, in ways previously unimaginable. Refusing to testify might take on new meanings, and silence becomes the most eloquent act. This panel gathers around what goes unspoken: silence and suppression, the unsayable and the mute. Together, we will discuss why preserving a multiplicity of voices matters. We reflect on what remains (self-)censored, omitted, overlooked in a war that appears thoroughly documented. How do we compare notes while holding space for divergent experiences? And how does the euphemism "not the right time" compound the difficulty of speaking at all?

Модераторка
Moderator**Ліана Бліхарська**
Liana BlikharskaЦентр міської історії
Center for Urban History**Олександра Кохан**
Oleksandra KokhanЦентр східноєвропейських та міжнародних досліджень
Centre for East European and International Studies**Дмитро Купріян**
Dmytro Kupriyan158 ОМБр Збройних Сил України; фотодокументаліст
158th Separate Mechanized Brigade of the Armed Forces of Ukraine; documentary photographer**Дарія Резник**
Daria ReznykІнститут історії та культури Східної Європи імені Лейбніца;
"Після тиші"
Leibniz Institute for the History and Culture of Eastern Europe;
*After Silence***Юлія Шукан**
Ioulia ShukanВища школа соціальних наук; Центр російських, кавказьких,
східноєвропейських і центральноазійських студій
School for Advanced Studies in the Social Sciences; Centre for
Russian, Caucasian, East European and Central Asian Studies

12:00–13:00

ПЕРЕРВА НА КАВУ
COFFEE BREAK

13:00–15:00

ОБЕРЕЖНО, ТРИГЕР! НАВІГАЦІЯ У ПОЛІ ЕМОЦІЙ
TRIGGER WARNING! NAVIGATING THE EMOTIONS FIELD

Війна сповнена болю, ненависті, відчаю, страждань і втрат. Як фіксувати ці емоції — без їхнього підсилення і без паразитування на них? Як передавати їх в оповідях, враховуючи ризики спрощення, ретравматизації і (само)цензурування? Як співвідносяться емоції свідків, документаторів і різних аудиторій? Як емоційна рамка розповіді про війну змінюється з часом? Як рухатися полем, у якому будь-який сюжет був, є чи може стати тригером?

War is saturated with pain, hatred, despair, suffering, and loss. How do we capture these emotions without amplifying them or feeding off them? How do we convey them in narratives while accounting for the risks of simplification, retraumatization, and (self-)censorship? How do the emotions of witnesses, documentarians, and different audiences relate to one another? How does the emotional framing of a war story shift over time? And how do we move through a field in which any story was, is, or could become a trigger?

Модераторка
Moderator**Наталія Отрищенко**
Natalia OtrishchenkoЦентр міської історії
Center for Urban History**Олена Гром**
Olena HromНезалежна документальна фотографка
Independent documentary photographer**Гер Дайзінгс**
Ger DuijzingsРегенсбурзький університет
University of Regensburg**Тіна Полек**
Tina PolekКиївська школа економіки; "Принцип"
Kyiv School of Economics; *Pryncyp***Емілі Файнер**
Emily FinerУніверситет Сент-Ендрюса
University of St Andrews

15:00–16:00

ОБІД LUNCH

16:00–18:00

ОПОВІДЬ ЯК ПРОСТІР СПРАВЕДЛИВОСТІ
STORYTELLING AS A DOMAIN OF JUSTICE

Війна перекроє соціальні ієрархії, нищить довкілля і відкладає справедливість на "потім", яке може ніколи не настати. Чиї втрати рахуються першими? Чий біль отримує ім'я, а чий — лишається статистикою? Як оповіді Другої світової війни впливають на наші уявлення про справедливість сьогодні? Історії про війну стикаються з питанням нерівності, зокрема класової й епістемічної. На цій панелі говоримо про те, як історичні і сучасні наративи про військові злочини, забруднені землі, ядерні загрози формують умови для справедливого миру чи його унеможливлення.

War reshapes social hierarchies, destroys the environment, and defers justice to a "later" that may never come. Whose losses are counted first? Whose pain receives a name, and whose remains a statistic? How do narratives of the WWII shape our ideas of justice today? War stories confront questions of inequality — both class-based and epistemic. In this panel, we discuss how historical and contemporary narratives about war crimes, contaminated lands, and nuclear threats shape the conditions for a just peace — or render it impossible.

Модераторка
Moderator

Саша Довжик
Sasha Dovzhyk

INDEX: Інститут документування і взаємодії
INDEX: Institute for Documentation and Exchange

Дмитро Афанасьєв
Dmytro Afanasiev

Міжнародне партнерство за права людини; Суспільне Мовлення
International Partnership for Human Rights; *Suspilne Media*

Ніна Діренко
Nina Direnko

INDEX: Інститут документування і взаємодії; Біосферний заповідник "Асканія-Нова"
INDEX: Institute for Documentation and Exchange; *Askania-Nova Biosphere Reserve*

Стівен Нарон
Stephen Naron

Єльський відеоархів свідчень Голокосту імені ФортунOFF
Fortunoff Video Archive for Holocaust Testimonies, Yale University

Денис Султангалієв
Denys Sultanhaliev

Truth Hounds

Елеонора Белей,
Ірина Павлюковська
Eleonora Belei,
Iryna Pavliukovska

"Архів Війни"
Ukraine War Archive

Дім звуку, вул. Князя Романа, 6
Dim Zvuku, Kniazia Romana St., 6

Мова: українська
Language: Ukrainian

ЯК ЗНАХОДИТИ І РОЗПОВІДАТИ ІСТОРІЇ ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИФРОВИХ АРХІВІВ: ПРИКЛАД РОБОТИ З КОРИСТУВАЧАМИ "АРХІВУ ВІЙНИ" HOW TO FIND AND TELL STORIES USING DIGITAL ARCHIVES: WORKING WITH USERS OF THE UKRAINE WAR ARCHIVE – A CASE STUDY

Попри те, що російсько-українська війна – одна з найбільш задокументованих в історії, – перед фахівцями, які досліджують наслідки російської агресії та розповідають світові про них, часто постає проблема пошуку свідчень конкретних людей та/чи матеріалів, які б ілюстрували досвіди проживання війни. Зручним інструментом пошуку в роботі професійних шукачів такої інформації є цифрові архіви. Як саме ці архіви допомагають у роботі з цифровими матеріалами? Яку інформацію можна там знайти? Якими мають бути базові навички роботи з цифровими даними? Які вже існують успішні кейси використання цифрових архівів, зокрема "Архіву Війни", для побудови оповідей та об'єктивного представлення подій у правовому, історичному і культурному контекстах?

Although the Russo-Ukrainian war is one of the most documented in history, researchers and practitioners across many fields who study and communicate the consequences of Russian aggression frequently encounter the same problem: finding testimonies from specific individuals or materials that illustrate what living through the war has meant. Digital archives offer a practical search tool for professionals working with this kind of information. How exactly do they assist in navigating digital materials? What can be found in them? What baseline skills does working with digital data require? And what successful examples already exist of using digital archives – and the *Ukraine War Archive* specifically – to build narratives and represent events accurately within legal, historical, and cultural contexts?

Мирослав Лаюк
Myroslav Laiuk

Національний університет
"Києво-Могилянська академія"
National University of Kyiv-Mohyla
Academy

Центр міської історії,
вул. Богомольця, 6, конференц-зал
Center for Urban History,
Bohomoltsia St., 6, Conference room

Мови: українська та англійська
Language: Ukrainian and English

ПРИФРОНТОВІ МІСТА УКРАЇНИ: ЯК СТВОРИТИ ТЕКСТОВИЙ ПОРТРЕТ FRONTLINE CITIES OF UKRAINE: HOW TO CREATE A TEXTUAL PORTRAIT

У зв'язку з війною прифронтові міста радикально змінюються. Тому важливо передусім фіксувати й осмислювати цю трансформацію та її драматургію, фіксувати те, до чого вже завтра може не бути доступу або що може більше не існувати. Місто – не статична точка на мапі, а динамічна сутність, у якій переплітаються побут і наростання відчуття катастрофи. Тут взаємодіють тисячі голосів, тисячі людських історій, кожна з яких важлива. Тут формується досвід, що змінює не лише спосіб мислення про людину в нових обставинах, а й саме розуміння людяності. У такій оптиці місто стає персонажем із власною біографією, характером і трагедією. Тренінг ґрунтується на досвіді роботи над книжкою "Бахмут", історіях із книжки "Списки" (передусім про Покровськ і Херсон), а також на матеріалах проекту "Прифронтові міста" (зокрема про Костянтинівку, Дружківку, Ізюм, Краматорськ).

Due to the war, frontline cities are undergoing radical change. That is why it is crucial, first and foremost, to document and reflect on this transformation and its dramatic unfolding, to capture what may be inaccessible tomorrow or may no longer exist. A city is not a static point on a map, but a dynamic entity where daily life and the mounting sense of catastrophe intertwine with the unfolding of catastrophe, where thousands of voices and thousands of human stories interact, each of which is valuable. Here, an experience is formed that changes not only the way we think about people in new circumstances, but also our very understanding of humanity. From this perspective, the city becomes a character with its own biography, personality, and tragedy. This training is rooted in the experience of working on the book *Bakhmut*, stories from the book *Lists* (primarily about Pokrovsk and Kherson), and materials from the *Frontline Cities* project (specifically about Kostiantynivka, Druzhkivka, Izium, and Kramatorsk).

Саша Маслов
Sasha Maslov

Незалежний фотограф
Independent photographer

 Американський дім у Львові, вул. Гнатюка, 2
America House Lviv, Hnatiuka St., 2

 Мови: українська та англійська
Language: Ukrainian and English

БАЧИТИ ВІЙНУ СЬОГОДНІ: ЯК РЕПОРТАЖІ З УКРАЇНИ ВИЗНАЧАТИМУТЬ МАЙБУТНЄ ВІЗУАЛЬНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ SEEING WAR NOW: HOW REPORTING FROM UKRAINE WILL SHAPE THE FUTURE OF VISUAL JOURNALISM

Цей воркшоп досліджує, як репортажна фотографія та фотожурналістика змінилися під час російсько-української війни: зниження глобального інтересу до традиційних військових зображень, зростання використання дронів і комерційних супутників, поширення генерації й маніпуляції зображеннями та відео за допомогою штучного інтелекту, а також посилення ролі відкритих джерел інформації (OSINT) та інструментів розпізнавання облич. За допомогою конкретних прикладів і практичних вправ сесія досліджує етичні дилеми, юридичні та фізичні ризики, а також методи верифікації, які впроваджують ці технології, надаючи учасникам практичні методи пошуку, автентифікації та відповідальної публікації візуальних матеріалів про конфлікти.

This workshop examines how reportage photography and photojournalism have changed during the Russo-Ukrainian war: falling global engagement with traditional war imagery, the rise of drone and commercial satellite use, widespread AI-driven image and video generation/manipulation, and the increasing role of OSINT and face-recognition tools. Through specific examples and hands-on exercises, the session explores the ethical dilemmas, legal and physical risks, and verification methods that come with these technologies – equipping participants with practical approaches to sourcing, authenticating, and responsibly publishing visual material from conflict zones.

Наталія Отрищенко
Natalia Otrishchenko

Центр міської історії
Center for Urban History

 Дослідницький Центр Україна / Фонд Макса Вебера, вул. Богомольця, 6, 3 поверх
Research Centre Ukraine / Max Weber Foundation, Bohomoltsia St., 6, 3rd floor

 Мови: українська
Language: Ukrainian

ПУБЛІКАЦІЯ ТЕКСТІВ ІНТЕРВ'Ю ПІД ЧАС ВІЙНИ: МІЖ ВИДИМІСТЮ І ЧУТЛИВІСТЮ PUBLISHING INTERVIEW TEXTS DURING THE WAR: BETWEEN VISIBILITY AND SENSITIVITY

Багато документальних ініціатив виникли у відповідь на потребу свідків бути почутими, щоби їхні історії стали основою для досягнення справедливості та збереження історичної пам'яті про війну. Тож наступним кроком є публікація цих оповідей у тій чи іншій формі. Водночас оприлюднення свідчень в умовах війни і російської окупації частини території України вимагає додаткової обережності: поширення якої інформації може зашкодити людині, її близьким, тим, хто у війську, окупації чи полоні? Як балансувати між прагненням видимості та захистом персональних даних? Як маркувати редакторські втручання та які наслідки для майбутньої оповіді про війну вони матимуть? Яку роль тут відіграють самоцензура й уявлення про доцільність? Робітня має на меті зібрати тих, хто вже має досвід публікації інтерв'ю чи лише планує це робити, щоби напрацювати добрі практики роботи з текстами свідчень при підготовці до публікації.

Many documentation initiatives have emerged in response to people's requests to have their stories heard as sources for justice and preserving the historical memory of the war. Publishing witness accounts is, in this sense, a logical next step. At the same time, making testimonies public in the context of the war and Russian occupation of part of Ukraine requires particular care: what information can be shared without posing risks for the person in question or their loved ones, those serving in the military, living under occupation, or held in captivity? How do we balance the drive for visibility against the need to protect personal data? How should editorial interventions be marked, and what consequences might they have for future narratives of the war? What role do self-censorship and judgments about what is appropriate play in this process? This workshop aims to bring together those who already have experience publishing interviews – or are planning to do so – to discuss and develop shared good practices for preparing interview texts for publication.

12:00–13:30

ПЕРЕРВА BREAK

Модератор
ModeratorОстап Сливинський
Ostap SlyvynskyУкраїнський католицький університет
Ukrainian Catholic UniversityПалац культури імені Гната Хоткевича,
вул. Кушевича, 1, 1 поверх
Hnat Khotkevych Palace of Culture,
Kushevycha St., 1, Ground floorВікторія Гривіна
Viktoriia GrivinaНезалежна дослідниця
Independent researcherШарлотт Гіггінс
Charlotte Higgins*The Guardian*Мови: українська та англійська
Language: Ukrainian and EnglishАнна Грувер
Anna GruverINDEX: Інститут документування і взаємодії
INDEX: Institute for Documentation and ExchangeКатерина Яковленко
Kateryna Iakovlenko"Суспільне Культура"
*Suspilne Kultura*МІСЦЕ / КОРИННЯ: У ПОШУКАХ ДОМУ
PLACE / ROOTS: IN SEARCH OF HOME

Як війна змінює наше розуміння місця — як географічного простору і внутрішнього екзистенційного відчуття? Як формуються нарративи про ці зміни, залежно від перспективи оповідача та формату оповіді, зокрема в літературному тексті? Британська письменниця і журналістка "The Guardian" Шарлотта Гіггінс три роки подорожувала Україною і відкривала нові місця, щоб зрозуміти українське суспільство. Письменниця та дослідниця візуальної культури Катерина Яковленко, народжена у Донецьку, осмислила рідні місця у книжці "Донбас як метафора". Письменниця Анна Грувер, яка залишила Донецьк у 17-річному віці, у своїх текстах роздумує — що для нас "дім" на п'ятому році повномасштабної війни і як змінюються наші стосунки з часом у моменті катастрофи? Письменниця й антропологиня Вікторія Гривіна пише про вразливий спадок та екологічне переосмислення Харкова. Через особисті історії і дослідницькі практики учасниці говоритимуть про втрату і віднайдження дому, переселення і тимчасовий досвід мігрантства, і способи осмислення пережитого.

How does war transform our understanding of place — both as a geographical space and as an inner, existential sensation? And how are narratives about these changes shaped, depending on the narrator's perspective and the chosen narrative format, particularly in a literary text? Charlotte Higgins, a British writer and cultural correspondent for *The Guardian*, spent three years traveling across Ukraine, discovering new places in an effort to understand Ukrainian society. Writer and visual culture researcher Kateryna Yakovlenko, born in Donetsk, reflected on her native lands in her book, *Donbas as a Metaphor*. Writer Anna Gruver, who left Donetsk at the age of 17, ponders in her writings on what "home" means to us in the fifth year of full-scale war and how our relationship with time shifts in the midst of catastrophe. Writer and anthropologist Viktoriia Grivina writes about Kharkiv's vulnerable heritage and ecological reimagining. Through personal stories and research practices, the panelists will talk about the loss and rediscovery of home, displacement and the temporary experience of migration, and ways of making sense of what has been lived through.

Модераторка
ModeratorОксана Расулова
Oksana RasulovaЖурналістка, редакторка, письменниця
Journalist, editor, writerПалац культури імені Гната Хоткевича,
вул. Кушевича, 1, Цоколь
Hnat Khotkevych Palace of Culture,
Kushevycha St., 1, Underground floorКатерина Єгорушкіна
Kateryna YehorushkinaВидавництво "Лабораторія"
*Laboratoria Publishing House*Марія Капаєва
Maria KapajevaЕстонська академія мистецтв
Estonian Academy of ArtМови: українська та англійська
Language: Ukrainian and EnglishАріан Шеман
Ariane Chemin*Le Monde*Оксана Щур
Oksana ShchurНезалежна письменниця та культурна кураторка
Independent writer and cultural curatorПЕРЕМІЩЕННЯ / МАРШРУТИ: ОПОВІДІ ПРО РУХ
DISPLACEMENT / ROUTES: STORIES OF MOVEMENT

Що означає переміщення — фізичне, мовне й нарративне, — у досвіді повномасштабної війни? Ця панель звертається не лише до маршрутів втечі чи повернення, а й до того, як вони трансформуються в історії, свідчення та образи. У фокусі письма Оксани Щур, авторки книжки "Кассандра помиляється раз", — війна як досвід мови: пам'ять, культурна ідентичність, еміграція та трансформація публічних нарративів у часі кризи. Українська поетеса й письменниця Катерина Єгорушкіна після початку повномасштабного вторгнення почала збирати свідчення, внаслідок чого постала книжка "І тоді наш будинок став кораблем. Історії про емоційний спадок війни". Марія Капаєва — художниця, яка працює між Великою Британією та Естонією, у своїй мистецькій практиці досліджує питання ідентичності людей, які перебувають "між" або в процесі переходу, часто виводячи периферійні історії у видимий центр. Аріан Шеман, репортерка французької газети "Le Monde", з 2022 року перебувала в Україні три-чотири рази на рік і докладно висвітлювала життя в тилкових регіонах. Разом учасниці досліджуватимуть, як досвід переміщення прокладає нові маршрути оповіді.

What does displacement — physical, linguistic, and narrative — mean in the experience of full-scale war? This panel addresses not only the routes of flight or return, but also how these are transformed into stories, testimonies, and images. Oksana Shchur, the author of *Cassandra Is Wrong Only Once*, writes about war as a lived experience of language: memory, cultural identity, emigration, and the transformation of public narratives in times of crisis. Ukrainian poet and writer Kateryna Yehorushkina began collecting testimonies after the start of the full-scale invasion, which resulted in the book *And Then Our House Became a Ship: Stories About the Emotional Legacy of War*. Maria Kapajeva is an artist working between the United Kingdom and Estonia whose practice explores the identity of people who are "in-between" or in transition, often bringing peripheral stories into visibility. Ariane Chemin, a reporter for *Le Monde*, has been traveling to Ukraine three or four times a year since 2022, covering life in regions away from the front line in depth. Together, the participants will explore how the experience of displacement opens new narrative routes.

15:15–15:45

ПЕРЕРВА НА КАВУ COFFEE BREAK

15:45–17:30

ІСТОРИЇ НА СЦЕНІ ТА НА ЕКРАНІ STORIES AT THE STAGE AND ON THE SCREEN

Модераторка
Moderator

Юлія Півторак
Yuliya Pivtorak

Український католицький університет
Ukrainian Catholic University

Палац культури імені Гната Хоткевича,
вул. Кушевича, 1, 1 поверх
Hnat Khotkevych Palace of Culture,
Kushevycha St., 1, Ground floor

Андрій Бондаренко
Andrii Bondarenko

Театр драматургів
Theater of Playwrights

Анна Кравець
Anna Kravets

Мисткиня та журналістка
Artist and journalist

Мови: українська та англійська
Language: Ukrainian and English

Анатолій Левченко
Anatoly Levchenko

Театр "Terra Incognita" / Маріупольський театр Війни
Terra Incognita theatre / Mariupol Theater of War

Анна Часова
Anna Chasova

Незалежна кінорежисерка
Independent filmmaker

НА СЦЕНІ ТА ЗА ЛАШТУНКАМИ: ВІЙНА І ТЕАТРАЛЬНА МОВА STAGE AND BACKSTAGE: WAR AND THEATRICAL LANGUAGE

Як театр і перформативні мистецтва перетворюють досвід вразливості в оповіді, що визначатимуть уявлення про правду та справедливість, силу і слабкість? Спільно з учасниками розмови подумаємо про оприявлення "невимовного" через голоси, що залишаються на маргінесі або свідчать про граничні досвіди (полон, окупація, досвіди насилля). Чи потрібно зараз шукати спільну мову, чи варто вдивлятися у можливості гетероглосії? Чи та як перформативні мистецтва допомагають розвинути чутливість до різних досвідів? Чи та як театр стає інструментом соціального зцілення і навігації через виклики тривалої війни та майбутнього повоєнн'я?

How can theatre and performative arts transform the experience of vulnerability into narratives that will shape our understandings of truth and justice, strength and weakness? Together with the participants, we will think about giving form to the "unspeakable" through voices that remain on the margins or bear witness to limit experiences, such as captivity, occupation, violence. Is it necessary to seek a common language, or to attend closely to the possibilities of heteroglossia right now? Does performative art help develop attentiveness to different experiences, and if so, how? Does theatre become a tool for social healing and for navigating the challenges of a prolonged war and a postwar future — and if so, how?

Модераторка
Moderator

Дарія Бадьйор
Daria Badior

re/visions

Палац культури імені Гната Хоткевича,
вул. Кушевича, 1, Цоколь
Hnat Khotkevych Palace of Culture,
Kushevycha St., 1, Underground floor

Стефан Бретон
Stéphane Breton

Національний центр наукових досліджень
Франції; Вища школа соціальних наук
French National Centre for Scientific
Research; School for Advanced Studies
in the Social Sciences

Мови: українська та англійська
Language: Ukrainian and English

Марія Пономарьова
Mariia Ponomarova

Незалежна кінорежисерка
Independent filmmaker

Сашко Протяг
Sashko Protyah

"Фріфілмерз"
Freefilmers

Сергій Солодько
Serhiy Solodko

Інститут соціології Національної академії наук України
Institute of Sociology, National Academy of Sciences of Ukraine

ПРОМІНЬ СВІТЛА У ТЕМРЯВІ: ЧОГО МИ ОЧІКУЄМО ВІД ДОКУМЕНТАЛЬНОГО КІНО A BEAM OF LIGHT ON THE SCREEN: WHAT WE EXPECT FROM DOCUMENTARY FILM

Документальне (або неігрове) кіно — особливий вид розповіді, що вимагає точності, чутливості до нюансів, терпіння, емпатії та дотримання етичних засад. Коли настає війна, кінематографісти обирають різні стратегії. Іноді їхні рішення диктує географія, іноді — особиста історія чи переваги індустрії. Чи ці фактори полегшують прийняття рішень, чи ускладнюють їх? Чи може кіно надати повну картину світу, що розгортається перед камерою? Чи мусить?

Documentary (or non-fiction) cinema is a very particular form of storytelling. It requires precision, sensitivity towards nuance, patience, empathy and ethical guidelines. When war comes, filmmakers deploy different strategies. Sometimes these choices are influenced by geographies, sometimes by personal histories, sometimes by preferences of the film industry. Do these factors aid decision-making or complicate it? Can cinema provide a full picture of a world in front of the camera? Should it?

17:30–17:45

ПЕРЕРВА BREAK

17:45–20:00

ПОКАЗ ФІЛЬМУ І ДИСКУСІЯ
FILM SCREENING AND DISCUSSION

Модераторка
Moderator

Дарія Бадьор
Daria Badior

re/visions

Палац культури імені Гната Хоткевича,
вул. Кушевича, 1, Цоколь
Hnat Khotkevych Palace of Culture,
Kushevycha St., 1, Underground floor

"ПІСНІ ЗЕМЛІ, ЩО ПОВІЛЬНО ГОРИТЬ" (2024)

Режисерка Ольга Журба

Аудіовізуальний щоденник занурення України в прірву тотальної війни, відзнятий протягом перших двох років повномасштабного вторгнення Росії. Фільм "Пісні землі, що повільно горить" зітканий з місць, людей, рідкісних діалогів, виразних звуків і тиші, що поволі розкривають трагічну хронологію нормалізації відчуття війни в суспільстві. На тлі колективної катастрофи нове покоління українців і українок прагне уявити майбутнє.

SONGS OF SLOW BURNING EARTH (2024)

Director Olha Zhurba

An audiovisual diary of Ukraine's descent into the abyss of total war, filmed during the first two years of Russia's full-scale invasion. A documentary feature, *Songs Of Slow Burning Earth*, is composed of places, occasional characters, expressive sounds and silences that gradually reveal the tragic arc of how the sense of war became normalised in society. Against the backdrop of collective catastrophe, a new generation of Ukrainians reaches toward an imagined future.

20:00–22:00

НЕФОРМАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ
NETWORKING

ОРГАНІЗАТОРИ

Центр міської історії, Львів

Documenting Ukraine / Інститут гуманітарних наук (IWM), Відень

Дослідницький Центр Україна / Фонд Макса Вебера, Львів

INDEX: Інститут документування і взаємодії, Львів

ПАРТНЕРИ

Мережа LivArch / Інститут Гердера, Марбург

Центр урядування та культури в Європі
Університету Ст. Галлена

Центр російських, кавказьких, східноєвропейських
і центральноазійських студій (CERCEC, EHESS), Париж

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ

Ліана Бліхарська, Центр міської історії

Діана Воннак, Інститут етнології Чеської академії наук

Тарас Назарук, Центр міської історії

Наталія Отрищенко, Центр міської історії

Олеся Яремчук, INDEX: Інститут документування і взаємодії

ПРОГРАМНА РАДА

Саша Довжик, INDEX: Інститут документування і взаємодії

Софія Дяк, Центр міської історії

Ірина Клименко, Дослідницький Центр Україна / Фонд
Макса Вебера

Кетрін Янгер, Інститут гуманітарних наук (IWM);
Університет Глазго

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМАНДА

Софія Назарук, Наталія Мачаліна, координація

Вікторія Панас, фасилітація

Мар'яна Мазурак, консультування та модерація

Єлизавета Боброва, Тетяна Боць, комунікаційний супровід

Анастасія Ковач, Юлія Когут, Марина Мельниченко,
Яна Мущенко, логістичний супровід

Олександр Дмитрієв, Тетяна Дутко, Анастасія Пендрак,
Анастасія Фабіровська, технічний супровід

Ярина Панів, Іванна Пех, Оксана Роліна, фінансовий
супровід

Анна-Марія Коваль, Аня Мущенко, Анна Нижник,
Гліб Ольховський, волонтери

Наталія Трохим, редагування

Оксана Нестеренко, дизайн

ORGANIZERS

Center for Urban History, Lviv

Documenting Ukraine / Institute for Human Sciences
(IWM), Vienna

Research Centre Ukraine / Max Weber Foundation, Lviv

INDEX: Institute for Documentation and Exchange, Lviv

PARTNERS

LivArch network / Herder Institute, Marburg

Center for Governance and Culture in Europe,
University of St.Gallen

Centre for Russian, Caucasian, East European
and Central Asian Studies (CERCEC, EHESS), Paris

PROGRAM COMMITTEE

Liana Blikharska, Center for Urban History

Diána Vonnák, Institute of Ethnology, Czech Academy of Science

Taras Nazaruk, Center for Urban History

Natalia Otrishchenko, Center for Urban History

Olesya Yaremchuk, INDEX: Institute for Documentation
and Exchange

PROGRAM BOARD

Sasha Dovzhyk, INDEX: Institute for Documentation and Exchange

Sofia Dyak, Center for Urban History

Iryna Klymenko, Research Centre Ukraine / Max Weber
Foundation

Katherine Younger, Institute for Human Sciences (IWM);
University of Glasgow

ORGANIZATIONAL TEAM

Sofia Nazaruk, Nataliya Machalina, coordination

Viktoria Panas, facilitation

Maryana Mazurak, consultancy and moderation

Yelyzaveta Bobrova, Tetyana Bots, communication support

Anastasiia Kovach, Yuliia Kohut, Maryna Melnychenko,
Yana Mushchenko, logistical support

Oleksandr Dmytriyev, Tetiana Dutko, Anastasiia Pendrak,
Anastasiia Fabirovska, technical support

Yaryna Paniv, Ivanna Pekh, Oksana Rolina,
financial support

Anna-Mariia Koval, Ania Mushchenko, Anna Nyzhnyk,
Hlib Olhovskiy, volunteers

Natalia Trokhym, editing

Oksana Nesterenko, design